

ΥΠΕΡΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΜΒΛΩΣΙΣ

Υπό

Π. Α. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Είναι γνωστόν πώς τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ καταπολέμησις τῶν νόσων στὶς διάφορες ἡλικίαις καὶ ἡ ἀνεξέλεγκτη συνέχισις τῆς ἀναπαραγωγῆς ἐδημιούργησε μίαν μεγάλη ὑπεροχὴ τῶν γεννήσεων ἔναντι τῶν θανάτων. Ἐτσι τὰ διάφορα κράτη ἀντιμετωπίζουν σὲ διάφορο βαθμὸ τὸ καθένα τὸ πρόβλημα τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ. Τυπικὸν παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ Πολωνία.

Ὅπως μεταδίδεται ἀπὸ τὴν Βαρσοβία, ἀπὸ δύο χρόνια τώρα τὸ θέμα τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ ἀπασχολεῖ τὴν Πολωνικὴ Κυβέρνησι καὶ τὸν Τύπο. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος Wladyslaw Gomułka ἀνήγγειλεν ὅτι ἤδη οἱ Πολωνοὶ ἔφθασαν τὰ 30 ἑκατομμύρια. Κατὰ τὸ 1958 ἡ ὑπεροχὴ γεννήσεων ἦτο 17,9: 1.000, ἐνῶ τὸν ἴδιον χρόνον ὁ ἀριθμὸς γιὰ τὴν Γερμανία ἦτο μόνον 7,2: 1.000. Αὐτὸ σημαίνει πὼς στὴν Πολωνία σὲ κάθε 1.000 κατοικοῦς προστέθησαν τὸ 1958 10 καινούριοι παραπάνω ἀπὸ ὅ,τι στὴν Γερμανία, ἡ ὁποία, σημειωτέον, παρουσιάζει ἀναλόγως σημαντικὴ ὑπεροχὴ γεννήσεων. Ἐτσι ἡ Πολωνία ἀνήκει στὶς πιὸ ταχέως αὐξανόμενες χώρες τῆς Γῆς. Κατὰ τὰ δέκα ἔξ, λοιπόν, χρόνια μετὰ τὸν πόλεμον ὁ πληθυσμὸς τῆς ηὔξηθη κατὰ 7 ἑκατομμύρια, φθάνοντας ἀπὸ 23 ἑκατομμύρια τὸ 1945 σὲ 30 ἑκατομμύρια σήμερα. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ ρυθμὸς διατηρηθῆ στὰ σημερινὰ ἐπίπεδα, ὑπολογίζεται ὅτι 500.000 μικροὶ Πολωνοὶ περίπου θὰ προστίθενται κάθε χρόνον στοὺς παλαιότερους.

«Αὐτό» ὅπως ἐσχολίασε ὁ Τύπος τὸ γεγονός «ἀποτελεῖ ἓνα μικρὸ πανηγυρισμὸ γιὰ τοὺς γονεῖς σήμερα, ἀλλὰ καὶ μίαν με-

γάλη σκοτούρα γιὰ τὸ Κράτος αὔριο.» Πράγματι, ὁ ὑπερπληθυσμὸς δημιουργεῖ ἀσφικτικὰ προβλήματα, ἰδιαίτερα γιὰ τὴν Πολωνία, ὅπως τὴν ἀνέγερσι νέων σχολείων καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀνάπτυξι νέων πεδίων ἐργασίας. Τοῦτο, ὅμως, ἀπαιτεῖ τὴν ὑπαρξὶ κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ἤδη ἔχουν διατεθῆ σὲ ἄλλους τομεῖς, π.χ. στὴν ἐκβιομηχάνισι τῆς ἀγροτικῆς χώρας κτλ.

Ἐτσι τὸ Κράτος ἐστράφη σὲ ἄλλη κατεύθυνσι γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ. Ἐνομιμοποίησε μίαν ἀνεκὰθεν ὕφισταμένη παρανομία—τὴν ἄμβλωσι. Ἐπέτρεψε, δηλαδή, τὴν εἰσαγωγὴ ἐγκύων στὰ Νοσοκομεῖα καὶ τὴν ἐκούσια διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης τοὺς ἀπὸ ὑπεύθυνους γιαιτροῦς. Τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου προσῆλθον γιὰ διακοπὴ 130.000 γυναῖκες. Ἐπίσης ἀπὸ ὑπολογισμοῦ τῶν ὑπευθύνων κρατικῶν ὀργάνων τὸν δεύτερον χρόνον, δηλαδή τὸ 1960, ἐπωφελήθησαν ἀπὸ τὸν νόμον 500 ἕως 600 χιλιάδες γυναῖκες. Πόσες θὰ ἐπωφεληθοῦν ἐφέτος γιὰ μίαν «νόμιμη» ἄμβλωσι, δωρεάν καὶ ὑπεύθυνα, εἶναι ἄγνωστον, ὁ ἀριθμὸς ὅμως φαίνεται πὼς θὰ εἶναι μεγαλύτερος.

Ἐξ ἄλλων, κατ' ἄλλες πληροφορίες, τὸ ἴδιον μέτρο, δηλαδή τὴν νομιμοποίησι τῆς ἀμβλώσεως, ἔλαβε καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Δανίας. Εἶναι ἄγνωστο, βέβαια, ποιῆς ἀκόμη χώρες θὰ υἰοθετήσουν τὸ μέτρο. Πάντως, κάθε πρόβλεψις σχετικὰ μὲ τὶς συνέπειαι αὐτοῦ στὴν γενικὴ οἰκονομία τῆς χώρας εἶναι ἴσως πρόωρη. Ἀντιθέτως, σίγουρες εἶναι οἱ οἰκονομικῆς συνέπειαι γιὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους.